

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/4/2020
Identifikačné číslo spisu:	6118324433
Dátum vydania rozhodnutia:	31.03.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Klenková
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:6118324433.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne S & P Eng. s. r. o., so sídlom v Nitre, Levická 54, IČO: 50 701 355, zastúpenej JUDr. Pavlom Gráčíkom, advokátom so sídlom v Nitre, Farská 40, proti žalovanému SICES POLSKA SPÓŁKA Z ORGANICZONA, ODPOWIEDZIALNOŚCIA, so sídlom vo Warszawe, Ks. Ignacego Skorupki 5, Poľská republika, zastúpenému advokátskou kanceláriou Malata, Pružinský, Hegedűš & Partners s. r. o., so sídlom v Bratislave, Twin City Tower, Mlynské nivy 10, IČO: 47 239 921, o zaplatenie 240 701,59 eur s prísl., o návrhu žalovaného na určenie neúčinnosti doručenia platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 35 Up 334/2018 zo dňa 10. septembra 2018 s prílohami žalovanému, vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 35 Up 334/2018, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 25. júna 2019 sp. zn. 16 CoUp 1/2019, takto

rozhodol:

Dovolenie o d m i e t a.

Žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 8. januára 2019 č. k. 35 Up 334/2018-171 zamietol návrh žalovaného na určenie neúčinnosti elektronického doručenia platobného rozkazu sp. zn. 35 Up /334/2018 zo dňa 10. septembra 2018 s prílohami.

V odôvodnení konštatoval, že nemal preukázané splnenie podmienok v zmysle § 33 ods. 1 zákona o e-Governmente na to, aby súd rozhodol, že elektronické doručenie platobného rozkazu je neúčinné. Uviedol, že na základe vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že by sa žalovaný dňa 13. septembra 2018 nevedel dostať do svojej elektronickej schránky, ani že by v období od 14. septembra 2018 do 22. septembra 2018 nemohol pristupovať do svojej elektronickej schránky. Poukázal na to, že síce v čase od 22. septembra 2018 do 11. októbra 2018 bol problém s prihlásením sa oprávnenej osoby (D. E.) do elektronickej schránky, avšak z dokazovania vyplynulo, že žalovaný sa už dňa 27. septembra 2018 oboznámil s obsahom správy obsahujúcej platobný rozkaz. Navyše, oprávnenie preberať správy mali podľa názoru súdu aj iné osoby, pričom nebolo preukázané, že by aj tieto osoby nemohli za žalovaného preberať správy. Považoval platobný rozkaz sp. zn. 35Up/334/2018 zo dňa 10. septembra

2018 za doručení žalovanému dňa 13. septembra 2018, kedy mu bola správa doručená do jeho elektronickej schránky o 18:22 hod. Návrh žalovaného na určenie neúčinnosti doručenia platobného rozkazu zamietol.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) na základe podaného odvolania žalovaným uznesením z 25. júna 2019 sp. zn. 16 CoUp 1/2019 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania v rozsahu 100% s tým, že o výške rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Odvolací súd sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie v celom rozsahu po skutkovej aj právnej stránke. Odvolanie žalovaného nepovažoval za dôvodné. K uplatneným odvolacím námietkam uviedol, že pokiaľ ide o dni, v ktoré nebola elektronická schránka žalovaného funkčná, žalovaný v návrhoch na neúčinnosť doručenia platobného rozkazu z 12. októbra 2018 a z 19. októbra 2018 uviedol iné obdobia, kedy sa nemohol do elektronickej stránky prihlásiť. V prvom návrhu uviedol obdobie od 13. septembra 2018 do 27. septembra 2018 a v druhom návrhu uviedol, že elektronická schránka nebola funkčná v období od 22. septembra 2018 do 11. októbra 2018. V danom prípade bolo doručenie platobného rozkazu autorizované k 13. septembru 2018 a času 18:22:29 hod., ktorým dňom bol platobný rozkaz doručený do vlastných rúk žalovanému. Ďalej uviedol, že hoci k uloženiu platobného rozkazu do elektronickej schránky žalovaného došlo až v čase 19:40:57 hod., tvrdenia o nefunkčnosti prihlásenia do schránky v tomto medzičase žalovaný ničím nepreukázal. Navyše konštatoval, že ak by žalovaný na problémy s prihlásením reagoval bezodkladne, mohli byť s veľkou pravdepodobnosťou do nasledujúceho dňa odstránené a lehota na podanie odporu 15 dní, ktorej posledný deň na podanie odporu pripadol na 28. septembra 2018 mohla byť zachovaná. Keďže žalovaný tak prostredníctvom oprávnenej osoby urobil až 10. októbra 2018, čo bolo na 12. deň po uplynutí lehoty na podanie odporu, odvolací súd jeho konanie vyhodnotil ako konanie bez primeranej miery opatrnosti. Konštatoval, že len chybou žalovaného nebol odpor proti platobnému rozkazu podaný včas, pretože príslušný subjekt Ústredný portál verejnej správy (ďalej len „ÚPVS“) odstránil problém s funkčnosťou elektronickej schránky bezodkladne (nasledujúci deň od podnetu, ktorý bol nahlásený 10. októbra 2018), avšak žalovaný technickú podporu ÚPVS oboznámil s problémom až po márnom uplynutí lehoty na podanie odporu. Z týchto dôvodov napadnuté uznesenie v zmysle § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C. s. p.

3. Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie z dôvodu, že súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) C. s. p.), rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a) C. s. p.), a rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b) C. s. p.). Podľa názoru žalovaného, odvolací súd svojím rozhodnutím zasiahol do jeho práva na spravodlivý proces, právnu istotu a predvídateľnosť rozhodnutí, keďže nevzal do úvahy všetky žalovaným navrhnuté dôkazy, pričom svoj postup presvedčivo a zrozumiteľne neodôvodnil. Namietal, že sa súdy nevysporiadali s nefunkčnosťou prihlasovania žalovaného do elektronickej schránky, keď nevzali do úvahy vyjadrenie ÚPVS z 18. decembra 2018, ani Stanovisko k technickým problémom vydané Národnou agentúrou pre sieťové a elektronicke služby. Uviedol, že súdy nezistili úplne a presne skutkový stav, keď nesprávne vyvodili, že žalovaný sa mal a mohol oboznámiť s doručovaným platobným rozkazom už v deň podpísania elektronickej doručenky. Ďalej poukázal na to, že súd nevydaním uznesenia o odmietnutí odporu odňal právo žalovanému domáhať sa ochrany podaním sťažnosti na súde. Namietal, že rozhodnutím odvolacieho súdu došlo k odklonu od rozhodovacej praxe dovolacieho súdu v otázke, či prekážka na uskutočnenie zákonom predpokladaného úkonu strany sporu musí trvať počas celej zákonnej lehoty na uskutočnenie tohto úkonu. Poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a to rozhodnutia sp. zn. 4 Cdo 73/2018 z 21. júna 2018, sp. zn. 5 Cdo 288/2009 z 24. novembra 2009, v zmysle ktorých „prekážka nemusí trvať počas celej lehoty, ale môže nastať až ku koncu lehoty; rozhodujúce bude, či mohla zabrániť vykonaniu úkonu“. Ďalej poukázal na rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 1 Sžf 116/2015 z 28. marca 2017, publikovaný v Zbierke rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

pod č. 1/2018 z ktorého vyplýva právny záver, že „subjekt má právo vykonať zákonom predpísaný úkon v ktorýkoľvek deň zákonom stanovenej lehoty, vrátane dňa posledného. Zároveň poukázal aj na právny názor ústavného súdu, ktorý je v zhode s ustálenou praxou najvyššieho súdu. V tejto súvislosti uviedol, že sa nemohol oboznámiť s obsahom doručovaného platobného rozkazu počas plynutia (podstatnej časti) zákonnej lehoty na podanie odporu, a preto bol uvedený platobný rozkaz doručený neúčinne. Zdôraznil, že minimálne od 22. septembra 2018 do 11. októbra 2018 sa z dôvodu technickej poruchy nemohol do svojej elektronickej schránky vôbec prihlásiť, ktorá skutočnosť bola preukázaná stanoviskom NASES k technickým problémom. Vyčítal odvolaciemu súdu posúdenie otázky, či možno pričítať zodpovednosť za preukázanú technickú poruchu na strane prevádzkovateľa elektronickej schránky na ťarchu strany sporu. Vyjadril presvedčenie, že súdy v tomto kontexte nesprávne ustálili zodpovednosť za trvalú dostupnosť elektronickej schránky, pričom poukázal na to, že uvedená otázka ešte nebola v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu riešená. Do elektronickej schránky sa pokúšal prihlásiť 74 - krát, ktorú skutočnosť súdu ponechali bez povšimnutia. Zároveň požiadal o odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia s odôvodnením, že nemal možnosť brániť sa v merite veci a žalobcovi bol priznaný uplatnený nárok v plnej sume. Navrhol odložiť vykonateľnosť napadnutého uznesenia až do právoplatného skončenia dovolacieho konania, zrušiť napadnuté rozhodnutia nižších inštancií a vec vrátiť na ďalšie konanie, eventuálne zmeniť napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a určiť neúčinnosť elektronickej doručovania platobného rozkazu sp. zn. 35Up/334/2018 z 10. septembra 2018. Uplatnil si nárok na náhradu trov konania.

4. Žalobkyňa sa k podanému dovolaniu písomne nevyjadrila.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C. s. p.) strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) po preskúmaní, či dovolanie obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 428 C. s. p.) a či sú splnené podmienky podľa § 429 C. s. p., dospel k záveru, že dovolanie nie je procesne prípustné, a preto bolo odmietnuté (§ 447 písm. c) a písm. f) C. s. p.).

6. Podľa § 419 C. s. p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné sú vymenované v § 420 a § 421 C. s. p.

7. Podľa § 420 písm. f) C. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Podľa § 421 ods.1 písm. a), b) C. s. p. dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

9. Podľa § 431 C. s. p. dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

10. Podľa § 432 C. s. p. dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

11. Podľa § 440 C. s. p. dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní.

12. Podstata práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 26/94). Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov. Pod nesprávnym procesným postupom súdu treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa znemožnila strane realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jeho práv a záujmov v tom - ktorom konkrétnom konaní, pričom miera tohto porušenia znamená porušenie práva na spravodlivý proces.

Do práva na spravodlivý proces sa premieta aj zásada voľného hodnotenia dôkazov, ktorá síce nie je výslovne upravená v ústavnom poriadku, ale má svoj ústavnoprávny rozmer, lebo vyplýva z princípu nezávislosti súdov a sudcov (čl. 46 ústavy). Táto zásada znamená, že záver, ktorý si sudca urobí o vykonaných dôkazoch z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Porušením práva na spravodlivý proces je nesporné aj situácia, ktorá nerešpektuje pravidlá vymedzujúce proces vyhľadávania, vykonávania a hodnotenia dôkazov, kedy v hodnotení skutkových zistení absentuje určitá časť skutočností, ktorá vyšla najavo, alebo boli kvalifikovane namietané, ale nižšie súdy ich právne nezhodnotili v celom súhrne posudzovaných skutkových okolností bez toho, aby dostatočným spôsobom odôvodnili ich irelevantnosť.

13. V preskúmvanej veci žalovaný namietal porušenie práva na spravodlivý proces z dôvodu, že odvolací súd nevzal do úvahy všetky žalovaným navrhnuté dôkazy, ako aj z dôvodu náležitého a zrozumiteľného neodôvodnenia rozhodnutia. Podľa jeho názoru, sa súdy nevysporiadali s nefunkčnosťou prihlasovania žalovaného do elektronickej schránky, ani nezohľadnili vyjadrenie ÚPVS z 18. decembra 2018, z ktorého vyplýva aktivita žalovaného za účelom oboznámenia sa s obsahom doručovanej zásielky - platobného rozkazu.

Dovolací súd pri posudzovaní prípustnosti dovolania na základe uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) C. s. p., nezistil opodstatnenosť námietok žalovaného proti postupu súdov nižších inštancií. Z obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že otázka namietaného neúčinného doručenia platobného rozkazu do elektronickej schránky žalovaného dňom 13. septembra 2018 o 18:22:29 bola posúdená správne, v súlade s podaním o informáciách o doručovaní predloženým ÚPVS (č. l. 164 spisu). Z uvedeného podania vyplýva, že autorizáciu vykonala D. E. a správa bola uložená do elektronickej schránky žalovaného 13. septembra 2018 o 19:40:57, zdržanie o 1 hodinu 18 minút nastalo len kvôli zvýšenej záťaži systému. Tvrdenie žalovaného o nefunkčnosti elektronickej schránky v čase doručovania platobného rozkazu nie je pravdivé. Súdu prvej inštancie bola doručka o doručení elektronickej úradnej správy doručená s oznámením úspešného doručenia dňom 13. septembra 2018 o 18:22 (č.l.121 spisu). Potvrdenie doručenia elektronickej úradnej správy formou elektronickej doručky, je podmienkou sprístupnenia obsahu elektronickej úradnej správy príjmateľovi v jeho elektronickej schránke, kedy sa môže oboznámiť s obsahom správy. Žalovaný od prevzatia platobného rozkazu dňa 13. septembra 2018 mal zákonnú lehotu 15 dní na podanie odporu, ktorá uplynula 28. septembra 2018. Z histórie prihlásení oprávnenej osoby za žalovaného vyplýva, že k prihláseniu došlo následne 27. septembra 2018 o 13:47:30, t. j. počas plynutia lehoty na podanie odporu.

14. Nie je porušením práva na spravodlivý proces iné hodnotenie vykonaných dôkazov, skutkových tvrdení strán, ako aj iný právny názor súdu na dôvodnosť uplatneného návrhu. Vecná spojitosť odôvodnenia rozhodnutia s princípom práva na spravodlivý proces garantuje každému účastníkovi konania, že vydané rozhodnutie musí spĺňať limity zrozumiteľného, určitého a logicky odôvodneného rozhodnutia. Navyše dovolací súd dodáva, že o podanom odpore rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnom rozhodnutí o dovolaní.

15. K uplatnenému dovolaciemu dôvodu žalovaným podľa § 421 písm. a) C. s. p. dovolací súd uvádza,

že prípustnosť dovolania z tohto dôvodu je daná len vtedy, ak sa odvolací súd pri vyriešení právnej otázky skutočne odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, pričom dovolateľ je povinný ním tvrdený odklon v dovolaní preukázať. Naopak prípustnosť dovolania nezakladá všeobecná nespokojnosť dovolateľa s rozhodnutím odvolacieho súdu (resp. jeho právnymi závermi), alebo všeobecné tvrdenie dovolateľa, že rozhodnutie odvolacieho súdu nie je v súlade s rozhodovacou praxou dovolacieho súdu (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 21. augusta 2018, sp. zn. 3Obdo/42/2018 publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 9/2018 pod R 83/2018).

16. Do ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu v zmysle § 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku treba zahrnúť aj naďalej použiteľné, legislatívnymi zmenami a neskoršou judikatúrou neprekonané civilné rozhodnutia a stanoviská publikované v Zbierkach súdnych rozhodnutí a stanovísk vydávaných Najvyššími súdmi ČSSR a ČSFR, ďalej v Bulletine Najvyššieho súdu ČSR a vo Výbere rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu SSR a napokon aj rozhodnutia, stanoviská a správy o rozhodovaní súdov, ktoré boli uverejnené v Zborníkoch najvyšších súdov č. I, II. a IV vydaných SEVT Praha v rokoch 1974, 1980 a 1986 (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. januára 2018 sp. zn. 6 Cdo 29/2017 publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 8/2018, pod R 71/2018).

17. Žalovaný v dovolaní poukázal na rozhodnutia dovolacieho súdu sp. zn. 4 Cdo 73/2018 z 21. júna 2018 a sp. zn. 5 Cdo 288/2009 z 24. novembra 2009 z ktorých vyplýva právny záver, že „prekážka nemusí trvať počas celej lehoty, ale môže nastať až ku koncu lehoty; rozhodujúce bude, či mohla zabrániť vykonaniu úkonu.“ Zároveň poukázal na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 1 Sžf 116/2015 z 28. marca 2017, ktoré bolo publikované v Zbierke rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod č. 1/2018, a uviedol, že ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu spočíva v tom, že „subjekt má právo vykonať zákonom predpísaný úkon v ktorýkoľvek deň zákonom stanovenej lehoty, vrátane dňa posledného.“ V tejto súvislosti žalovaný namietal, že v období od 22. septembra 2018 do 11. októbra 2018 sa údajne z dôvodu technickej poruchy do svojej elektronickej schránky vôbec nemohol prihlásiť. Poukázal na stanovisko NASES k technickým problémom, ktoré predložil súdu prvej inštancie (č. l. 129 spisu). Z predloženého stanoviska vyplýva, že na základe technického šetrenia požiadavky č. 193247 bola zistená neúspešná možnosť prihlásenia sa do elektronickej schránky spoločnosti žalovaného identifikovaného podľa IČO: 50 441 906 od 24. septembra 2018 pre oprávnenú osobu D. E., s tým, že na základe nahlásenia technického problému pani D. E. dňa 10. októbra 2018 na technickú podporu Ústredného portálu verejnej správy bol problém s prihlásením odstránený dňa 11. októbra 2018. S predloženým stanoviskom sa súdy nižších inštancií náležite vyporiadali v odôvodnení rozhodnutia s tým, že nepovažovali za preukázané, že by technický problém s prihlásením sa do elektronickej schránky mali aj iné oprávnené osoby preberať správy prijímateľa - žalovaného, ako aj uviedli, že k prihláseniu sa do elektronickej schránky žalovaného od doručenia elektronickej úradnej správy t. j. od 13. septembra 2018 došlo až 27. septembra 2018 (č. l. 165 spisu). Posúdenie predloženého stanoviska súdmi nižších inštancií bolo správne, vyhodnotené v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov vyplývajúcou z ust. § 191 ods. 1 C. s. p. Napadnuté rozhodnutie v otázke posúdenia zachovania lehoty na podanie opravného prostriedku nepredstavuje odklon od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, a preto nezakladá prípustnosť dovolania podľa § 421 písm. a) C. s. p.

18. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) C. s. p. má určujúci význam vymedzenie „právnej“ otázky, ktorá bola riešená odvolacím súdom, avšak odvolací súd ju dosiaľ ešte neriešil. Na to, aby na základe dovolania podaného podľa uvedeného ustanovenia mohlo byť rozhodnutie odvolacieho súdu podrobené meritórnemu dovolaciemu prieskumu z hľadiska namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 432 ods. 1 C. s. p), musia byť (najskôr) splnené predpoklady prípustnosti dovolania zodpovedajúce niektorému zo spôsobov riešenia tej právnej otázky, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a tiež podmienky dovolacieho konania, medzi ktoré okrem iného patrí riadne odôvodnenie dovolania prípustnými dovolacími dôvodmi a spôsobom vymedzeným v ust. § 431 až § 435 C. s. p. (napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2 Cdo 203/2016, sp. zn. 3 Cdo 216/2017, sp. zn. 6 Cdo 113/2017, sp. zn. 7 Cdo 95/2017 a sp. zn. 8 Cdo 95/2017). K posúdeniu

dôvodnosti dovolania (či dovolateľom napadnuté rozhodnutie skutočne spočíva na nesprávnom právnom posúdení) môže dovolací súd pristúpiť len po prijatí záveru o prípustnosti dovolania.

Otázkou relevantnou podľa § 421 ods. 1 C. s. p. môže byť len otázka právna (nie skutková otázka). Môže ísť tak o otázku hmotnoprávnu (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj o otázku procesnoprávnu (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení).

19. Žalovaným vymedzená právna otázka, či „v prípade technickej poruchy napr. s prihlasovaním do elektronickej schránky možno pričítať na t'archu strany sporu, ak sa objektívne nemôže riadne oboznámiť s doručovanou správou a podať odpor v zákonnej lehote“, nie je právnou otázkou od posúdenia ktorej záviselo rozhodnutie v predmetnej veci. Súd pri posudzovaní včasnosti podaných opravných prostriedkov resp. posudzovaní dôvodov zmeškania lehoty na podanie opravných prostriedkov vždy posudzujú okolnosti, ktoré nastali v súvislosti s doručovaním súdnych zásielok v konkrétnej veci. V danom prípade z preukázaných skutkových okolností vyvodili správny záver a vymedzená otázka žalovaným je otázkou skutkovou, preto z tohto dôvodu nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 421 ods. 1 písm. b) C. s. p.

20. Podľa § 444 ods. 1 C. s. p. dovolací súd môže na návrh odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa.

Dovolací súd nezistil splnenie podmienok pre odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia, a preto v súlade s ustálenou praxou dovolacieho súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

21. Z týchto dôvodov dovolací súd odmietol dovolanie ako procesne neprípustné v zmysle § 447 písm. c) a písm. f) C. s. p. Vzhľadom na rozhodnutie z procesných dôvodov, dovolací súd vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia neposudzoval.

22. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 451 ods. 3 veta druhá C. s. p. v spojení s § 438 a § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že v záujme rozumného usporiadania procesných nárokov strán sporu v súlade so zásadou procesnej ekonómie (čl. 4 ods. 2 v spojení s čl. 17 Základných princípov C. s. p.) žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania nepriznal.

23. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.